

ประกาศสำนักการแพทย์
เรื่อง ผลการคัดเลือกบุคคล

ด้วย ก.ก. ได้มีมติในการประชุม ครั้งที่ ๖/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๑๙ สิงหาคม ๒๕๕๔ อนุมัติ
หลักเกณฑ์การคัดเลือกบุคคลและการประเมินบุคคลเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภททั่วไปและประเภท
วิชาการ ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการกรุงเทพมหานครและบุคลากรกรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๕๔
โดยให้นำหลักเกณฑ์การประเมินบุคคลเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งสำหรับผู้ปฏิบัติงานที่มีประสบการณ์
(ตำแหน่งประเภททั่วไป) และตำแหน่งประเภทวิชาชีพเฉพาะ สำหรับตำแหน่งระดับ ๘ ลงมา ตามมติ
ก.ก. ครั้งที่ ๖/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๒๐ กรกฏาคม ๒๕๕๔ ซึ่งได้กำหนดให้กรุงเทพมหานครพิจารณา
คัดเลือกบุคคลที่จะเข้ารับการประเมินเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งตามที่ ก.ก. ได้กำหนดตำแหน่งไว้แล้ว
ในอัตราร่วม ๑ ราย ต่อ ๑ ตำแหน่ง มาใช้กับการประเมินบุคคลเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภท
วิชาการระดับชำนาญการและชำนาญการพิเศษ

สำนักการแพทย์ ได้ดำเนินการตรวจสอบคุณสมบัติของผู้ที่ขอรับการคัดเลือก พร้อมทั้งเค้าโครงเรื่อง
ของผลงานที่จะส่งประเมินเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งในระดับสูงขึ้นแล้ว ปรากฏว่ามีผู้ผ่านการคัดเลือกดังต่อไปนี้

ลำดับ ที่	ชื่อ - สกุล	ตำแหน่งปัจจุบัน (ตำแหน่งเลขที่)	ตำแหน่งที่ได้รับการคัดเลือก (ตำแหน่งเลขที่)	ส่วนราชการ
๑.	นายสัญธชัย ฐานกัญจน์	นักรังสีการแพทย์ปฏิบัติการ (ตำแหน่งเลขที่ รพต. ๒๖๒)	นักรังสีการแพทย์ชำนาญการ (ด้านบริการทางวิชาการ) (ตำแหน่งเลขที่ รพต. ๒๖๒)	กลุ่มงานรังสีวิทยา กลุ่มภารกิจด้าน- บริการตติยภูมิ โรงพยาบาลตากสิน สำนักการแพทย์

ประกาศ ณ วันที่ ๙ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๓

(นางเสศลักษณ์ ถีลาเรืองแสง)

รองผู้อำนวยการสำนักการแพทย์
ปฏิบัติราชการ แทนผู้อำนวยการสำนักการแพทย์

สรุปข้อมูลของผู้ขอรับการคัดเลือก

ชื่อผู้ขอรับการคัดเลือก นายสัญญา ฐานกานุจัน
เพื่อประเมินบุคคลในตำแหน่งนักรังสีการแพทย์ชำนาญการ (ด้านบริการทางวิชาการ)
(ตำแหน่งเลขที่ rpt. ๒๖๓)

หลักเกณฑ์การคัดเลือก	ข้อมูล
๑. การพิจารณาคุณสมบัติของบุคคล	
๑.๑ คุณวุฒิการศึกษา	- วิทยาศาสตรบัณฑิต (รังสีเทคนิค)
๑.๒ ประวัติการรับราชการ	- อายุราชการ ๒๐ ปี ๑๑ เดือน (ตั้งแต่วันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๔๒ - ๗ พฤศจิกายน ๒๕๖๓)
๑.๓ มีระยะเวลาการดำรงตำแหน่งและการปฏิบัติงานตามที่กำหนดไว้ในมาตรฐานกำหนดตำแหน่งหรือได้รับการยกเว้นจาก ก.ก. แล้ว	- ดำรงตำแหน่งเจ้าพนักงานรังสีการแพทย์ระดับชำนาญงาน เป็นเวลา ๓ ปี ๓ เดือน (ตั้งแต่วันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๕๔ - ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๗) - ดำรงตำแหน่งนักรังสีการแพทย์ระดับปฏิบัติการ เป็นเวลา ๕ ปี ๑๐ เดือน (ตั้งแต่วันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๕๗ - ๗ พฤศจิกายน ๒๕๖๓) รวมระยะเวลาการดำรงตำแหน่งเป็นเวลา ๗ ปี ๔ เดือน
๑.๔ มีระยะเวลาขึ้นต้นในการดำรงตำแหน่ง หรือเคยดำรงตำแหน่งในสายงานที่จะคัดเลือก	- ดำรงตำแหน่งในสายงานวิชาการรังสีการแพทย์มาแล้ว เป็นเวลา ๒๐ ปี ๑๑ เดือน (ตั้งแต่วันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๔๒ - ๗ พฤศจิกายน ๒๕๖๓)
๑.๕ มีใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ	- ใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบโรคศิลปสาขาวิชารังสีเทคนิค ใบอนุญาตที่ ร.ส. ๓๐๔๔ วันออกใบอนุญาตวันที่ ๒๓ มิถุนายน ๒๕๕๔
๒. การพิจารณาคุณลักษณะของบุคคล	
- ต้องได้คะแนนรวมที่ผู้บังคับบัญชาประเมิน ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐	- ได้คะแนนประเมินร้อยละ %
๓. อื่นๆ (ระบุ.....)	

เอกสารแสดงผลงานที่จะส่งประเมิน

ชื่อผู้ขอรับการประเมิน นายสัญชาติ ฐานกานุจัน

ตำแหน่งที่จะขอรับการประเมิน ตำแหน่งนักรังสีการแพทย์ชำนาญการ (ด้านบริการทางวิชาการ)
(ตำแหน่งเลขที่ รพศ. ๒๖๓)

๑. ผลงานที่เป็นผลการดำเนินงานที่ผ่านมา

ชื่อผลงาน อุปกรณ์ช่วยสำหรับการถ่ายภาพรังสีทรวงอกของเด็กในท่ายืน (Upright)

ช่วงระยะเวลาที่ทำผลงาน เดือนมกราคม ๒๕๖๐ – ธันวาคม ๒๕๖๒

ขณะดำรงตำแหน่ง นักรังสีการแพทย์ ระดับปฏิบัติการ สังกัดกลุ่มงานรังสีวิทยา

กลุ่มภารกิจด้านบริการติดภูมิ โรงพยาบาลตากสิน สำนักการแพทย์

กรณีดำเนินการด้วยตนเองทั้งหมด

กรณีดำเนินการร่วมกันหลายคน รายละเอียดปรากฏตามคำรับรองการจัดทำผลงานที่เสนอขอประเมินผลสำเร็จของงาน

การถ่ายภาพรังสีทรวงอก (Chest X-ray) นับเป็นสิ่งจำเป็น และมีความจำเป็นเป็นอย่างยิ่งในการช่วยเหลือแพทย์วินิจฉัยโรคได้อย่างถูกต้องแม่นยำ และรวดเร็ว โรคบางอย่างสามารถวินิจฉัยได้จาก การถ่ายภาพรังสีทรวงอกโดยตรงไม่จำเป็นต้องการการตรวจพิเศษทางรังสี (Special radiography) เช่น ปอดบวม (Pneumonia) น้ำในเยื่อหุ้มปอด (Pleural effusion) วัณโรค (Tuberculosis) เป็นต้น นอกจากมีความสำคัญต่อการวินิจฉัยโรคแล้วภาพรังสีทรวงอกยังมีบทบาทสำคัญในการประเมินความรุนแรงของโรค การตัดสินใจเลือกวิธีการรักษา การประเมินผลการรักษาและติดตามการรักษา และในสถานการณ์ปัจจุบันมีโรคอุบัติใหม่ของระบบทางเดินหายใจเกิดขึ้น เช่น โรคชาร์ ไข้หวัดนก ไข้หวัด ๒๐๐๙ เป็นต้น ซึ่งโรคเหล่านี้ใช้การถ่ายภาพรังสีทรวงอกช่วยในการวินิจฉัยได้

การถ่ายภาพรังสีทรวงอกนั้นมีอยู่ ๒ ท่า (Position)

๑. ท่านอน (Supine)

๒. ท่ายืนหรือนั่ง (Upright)

ในการศึกษาครั้งนี้จะกล่าวถึงเฉพาะวิธีที่ ๒. คือการถ่ายภาพรังสีทรวงอกในท่า Upright ซึ่งเป็นท่าที่ใช้บ่อยในการถ่ายภาพรังสีทรวงอก โดยให้ผู้ป่วยยืนหรือนั่งขณะถ่ายภาพรังสีทรวงอก แบ่งเป็น ท่าต่อๆ ไปดังนี้

๑. Chest PA Upright เป็นท่าที่ผู้ป่วยหันหน้าเข้าหาแผ่นรับภาพ ถ่ายภาพรังสีขณะผู้ป่วยหายใจเข้าเต็มปอดใช้กับผู้ป่วยที่สงสัยว่ามีพยาธิสภาพเป็น เช่น Pleural effusion, Pneumothorax, Emphysema รวมถึงผู้ป่วยที่ตรวจเช็คสุขภาพ ผู้ป่วยก่อนการผ่าตัด เป็นต้น เป็นท่าที่ใช้มากที่สุดในการถ่ายภาพรังสีทรวงอก

๒. Chest AP Upright เป็นท่าที่ผู้ป่วยหันหลังเข้าหาแผ่นรับภาพ ใช้ถ่ายภาพรังสีแทนท่า PA Upright ใช้ในกรณีที่ผู้ป่วยนั่งรถนั่งไม่สามารถยืนได้ หรือผู้ป่วยเด็กที่อาจมีความหวาดกลัวในการถ่ายภาพ แต่มีข้อแตกต่างที่เห็นได้ชัดคือในท่า AP Upright หัวใจจะมีขนาดใหญ่กว่าปกติ

๓. Chest Lateral ส่วนใหญ่ถ่ายภาพรังสีเมื่อ ถ่ายภาพรังสีในท่า PA Upright แล้วพบ Lesion ถ้ามี Lesion อยู่ข้างไหนก็เอ้าข้างนั้นขิดแผ่นรับภาพ

๔. Chest Oblique การถ่ายภาพรังสีในท่านี้เป็นการเพิ่มมาจากท่า PA Upright ใช้ในการนับสิ่งสัญญาณ Lesion ใน Mediastinum หรือ Chest wall เช่น Fracture Rib หรือสิ่งสัญญาณเนื้องอก

๕. Chest Lordotic (AP axial) ใช้ในการนับสิ่งสัญญาณ Lesion ไปซ่อนทับกับกระดูก Clavicle การถ่ายภาพรังสีในท่านี้จะเห็น Apex of Lung ได้ชัดเจนโดยไม่มี Clavicle มาบัง

การถ่ายภาพรังสีที่ควรออกในท่า Upright โดยส่วนใหญ่ใช้ระยะ SID ที่ ๑๕๐ เซนติเมตร ซึ่งจะส่งผลให้เกิดการขยายของหัวใจและโครงสร้างอื่น ๆ ภายในทรวงอกน้อยลง

การถ่ายภาพรังสีที่ควรออกประกอบการวินิจฉัยโรค เป็นการตรวจที่มีความสำคัญ ภาพรังสีที่ควรออกที่ดี คือ ผู้ป่วยต้องอยู่ในท่าที่เหมาะสมขณะถ่ายภาพรังสีต้องอยู่ในท่าที่นิ่ง เพราะถ้าหากผู้ป่วยขยับตัวไปมา จะทำให้ภาพที่ปรากฏออกมากไม่ชัดเจน และหรือไม่สามารถเห็นรายละเอียดของพยาธิสภาพของอวัยวะหรือ Lesion ได้ในผู้รับบริการที่เป็นเด็ก มักจะมีความหวาดกลัวต่อเครื่องมือที่ใช้ในการตรวจโดยการแสดงพฤติกรรม เช่น ร้องไห้ ไม่ให้ความร่วมมือ ทำให้เจ้าหน้าที่ไม่สามารถจัดท่าผู้ป่วยอยู่ในท่าที่เหมาะสมได้ และต้องใช้เวลาในการเกลี่ยกล่อมโน้มน้าวจิตใจมากขึ้น จากสาเหตุดังกล่าวส่งผลต่อระยะเวลาในการให้การบริการนานขึ้น ผู้ป่วยรายอื่น ๆ ต้องรับบริการที่นานเพิ่มขึ้นด้วยเช่นเดียวกัน กรณีผู้ป่วยเด็กที่ไม่ให้ความร่วมมือจำเป็นต้องมีผู้ปกครอง ญาติ หรือเจ้าหน้าที่ค่อยช่วยยืดจับตัวเด็กให้แนบชิดกับแผ่นรับภาพ เพื่อให้ถ่ายภาพรังสีที่ควรออกสำหรับการวินิจฉัยโรคได้ จึงทำให้ญาติหรือเจ้าหน้าที่ได้รับรังสีโดยไม่จำเป็น ดังนั้นจึงได้สร้างอุปกรณ์สำหรับการถ่ายภาพรังสีที่ควรออกในท่า Upright สำหรับเด็กอายุตั้งแต่ ๓ เดือนถึง ๒ ปี หรือน้ำหนักเด็กไม่เกิน ๒๐ กิโลกรัม ขึ้นมาจากการเป้าอุ้มเด็กซึ่งเป็นสิ่งที่เด็กสามารถนั่งอยู่ได้ ออกแบบมาจากปัจจุบันนี้นิยมใช้กระเบ้าอุ้มเด็กในการถ่ายภาพรังสีที่ควรออกในท่า Upright สำหรับเด็กที่ไม่สามารถนั่งอยู่ได้ แต่ต้องมีคนช่วยจับตัวเด็กขณะถ่ายภาพรังสี จะช่วยลดความเสี่ยงภัยต่อรังสีต่อผู้ที่เกี่ยวข้อง นอกจากนี้ยังลดอุบัติเหตุที่ไม่คาดหมาย จากการถ่ายภาพรังสีที่ควรออกในท่า Upright เช่นศรีษะกระแทกแผ่นรับภาพเด็กร่วงหล่นพื้น Shoulder joint dislocation เป็นต้น

การจัดท่าในการถ่ายภาพรังสีที่ควรออกของผู้ป่วยในเด็กตั้งแต่แรกเกิดถึง ๒ ปี การถ่ายภาพรังสีในท่า Supine จะได้ภาพรังสีที่ผู้ป่วยจะอยู่ในท่าตรงดี แต่บางครั้งหรือโรคบางอย่างแพทย์จำเป็นต้องถ่ายภาพรังสีที่ควรออกในท่า Upright เพื่อวินิจฉัยโรคได้ถูกต้องและแม่นยำ ความรวดเร็วในการปฏิบัติงานกับผู้ป่วยเด็กก็นับเป็นสิ่งที่สำคัญอย่างหนึ่ง ดังนั้นต้องเตรียมทุกอย่างให้พร้อมก่อนที่จะนำผู้ป่วยเด็กเข้ามาในห้องเอกซเรย์ เช่น อุปกรณ์ช่วยในการถ่ายภาพรังสี การเลื่อนหลอดเอกซเรย์ให้อยู่ในตำแหน่งที่ถูกต้องและการเลือกเทคนิคในการถ่ายภาพที่เหมาะสม

๒. ข้อเสนอ แนวคิด วิธีการเพื่อพัฒนางานหรือปรับปรุงงานให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น
ซึ่งข้อเสนอ การบันทึกข้อมูลการใช้สารทึบรังสี (Contrast Medias) นอกเวลาราชการ
วัตถุประสงค์และหรือเป้าหมาย

๑. จัดระบบบันทึกและการตรวจสอบการใช้สารทึบรังสี (Contrast Medias) นอกเวลาราชการ
ให้ได้ ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์

๒. เพื่อให้ ทราบว่าผู้ป่วยได้รับปริมาณสารทึบรังสี (Contrast Medias) แต่ละครั้งเป็น^๔
จำนวนเท่าไร

๓. เพื่อให้ทราบประวัติคนไข้ที่ได้รับสารทึบรังสี (Contrast Medias) ชนิดไหน

๔. ในกรณีที่คนไข้แพ้สารทึบรังสี (Contrast Medias) จะได้บันทึกประวัติว่าแพ้สารทึบรังสี
ชนิดไหน อาการเป็นอย่างไร

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

๑. เพื่อประสิทธิภาพในการตรวจสอบจำนวนการใช้สารทึบรังสี (Contrast Medias) ให้ตรง
ตามจำนวนที่จัดให้

๒. ความปลอดภัยของผู้ป่วย

๓. ลดอัตราการเสียจากการแพ้สารทึบรังสี (Contrast Medias)

๔. ทำให้การตรวจสอบประวัติค่าใช้จ่ายผู้ป่วย ถูกต้อง และแม่นยำ

๕. ในกรณีที่ผู้ป่วยแพ้สารทึบรังสี (Contrast Medias) สามารถทราบว่าอยู่ในขั้นรุนแรง
ขนาดไหนอาการเป็นอย่างไร และแพ้สารทึบรังสี (Contrast Medias) ชนิดไหน